

عنوان مقاله:

بررسی عناصر اقلیمی در داستان «چراغی بر فراز مادیان کوه» اثری از منصور یاقوتی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی یافته های پژوهشی در مطالعات زبان و ادبیات (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمد خسروی شکیب - دانشیار دانشگاه لرستان، گروه زبان و ادبیات فارسی

مهسا نصرتی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه لرستان

انیس درویشی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه لرستان

خلاصه مقاله:

ادبیات اقلیمی یکی از زیرمجموعه های ادبیات رئالیستی محسوب می شود که در آن به محیط فرهنگی، اجتماعی، بومی، اقلیمی و جایگاه و تاثیر آنها در آثار ادبی می پردازد. نویسندگان این نوع از ادبیات، زبان، لهجه، آداب، رسوم، باورهای بومی، غذاها و پوشش ها و... منطقه ی مورد نظرشان را در متن ادبی بازتولید می کنند. کرمانشاه یکی از اقلیم های پر نویسنده در این حوزه است و جایگاه ویژه ای در ادبیات اقلیمی ایران دارد. منصور یاقوتی نیز یکی از نویسندگان اقلیم گراست که آثار زیادی را در ترویج فرهنگ عامه و مردم شناسی کرمانشاه، خلق نموده است. او تلاش کرده است تا مولفه های اقلیمی را که جزوی از زندگی دم دستی و آشنای حیات مردم طبقه فرودست هستند، در آثارش به نمایش بگذارد. این مقاله، با تحلیل کیفی و به روش توصیفی تلاش میکند تا داستان «چراغی بر فراز مادیان کوه» را از زوایه مردم شناسی، اقلیم نمایی و انعکاس عناصر محیط اطراف، مورد ارزیابی قرار دهد. پیش فرض این است که دسته بندی و تحلیل عناصر اقلیمی موجود در داستان مذکور مانند طبیعت بومی، لهجه ها، باورها و اعتقادات، ضرب المثلهای و اصطلاحات بومی، پوشش های محلی، ابزار و صنایع دستی و غذاهای محلی، می تواند خواننده را در آشنایی و شناخت بهتر فرهنگ تجربی و جاری مردم کرمانشاه و همچنین بازگشت به معصومیت و سادگی از دست رفته زندگی سنتی، یاری کند.

کلمات کلیدی:

ادبیات اقلیمی، منصور یاقوتی، داستان «چراغی بر فراز مادیان کوه»، فرهنگ عامه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1496751>

